

Er løsningen fastpsykologer?

Det er ikke sikkert at Høyres forslag om fastpsykologer ivaretar det forebyggende perspektivet godt nok.

TEKST

Brita Strømme

Kjersti Hildonen

PUBLISERT 5. februar 2013

DEBATT: STORTINGSVALGET 2013

Psykiske lidelser koster årlig samfunnet rundt 40 milliarder kroner bare i trygdeutgifter, behandlingsutgifter og sosiale utgifter. Både forskere, psykologer og politikere synes enige om at noe må gjøres for å redusere kostnadene. Behandling av psykiske lidelser er svært lønnsomt, men det strømmer stadig til nye pasienter. Forebygging er derfor helt essensielt for å få ned samfunnskostnadene. Metaforisk kan vi se for oss at vi må redusere tilstrømningen av nye innbyggere på vei ut i elvestrømmen, heller enn kun å plukke dem opp etter at de har falt uti.

System og individ

Høyre har foreslått en ordning med «fastpsykologer». Det foreslås at legekontorene styrkes med psykologer, hvor fastlegene henviser pasientene til psykologene. Slik vil pasientene få rask psykisk helsehjelp når de trenger det. Ideen om tidlig intervensjon er en svært god tanke. Mange innbyggere vil nyte godt av et slikt tilbud dersom dette realiseres i landets kommuner. Like fullt spør vi: Blir det forebyggende perspektivet godt nok ivaretatt i det skisserte forslaget?

«Faren er at fastpsykologene får hver sin «minipoliklinikk» hvor de behandler allerede etablerte lidelser»

Psykologer i kommunen bør ikke bare være fastlegenes forlengede arm. Tilbudet bør være åpent for alle, uten henvisning. Psykologer har god kompetanse *både på systemnivå og individnivå*. På systemnivå kan psykologene bistå i helsefremmende arbeid, tverrfaglig samarbeid, formidling og kompetanseutvikling. Et eksempel er

Lørenskog kommunes satsning på kompetanseøkning i barnehagene, hvor 98 prosent av alle treåringer går. Det er for å øke tryggheten hos barn, som gir stor helsemessig avkastning både på kort og lang sikt. I dag lønnes psykologer i kommunene med fastlønn de fleste steder. Slik åpnes det opp for at psykologene kan jobbe mer systemisk og reelt forebyggende, i tillegg til å være et lett tilgjengelig behandlingstilbud.

Finansiering

Det har blitt foreslått at fastpsykologene kan finansieres på samme måte som fastlegene; gjennom kommunal grunnbevilgning og trygderefusjon for konsultasjoner. Vil et slikt finansieringssystem komme innbyggerne til gode? Ønsker vi et individrettet fokus, hvor det jobbes på akkord, med refusjon per klienttime? Faren er da at fastpsykologene får hver sin «minipoliklinikk» hvor de behandler allerede etablerte lidelser. Dette målbærer ikke samhandlingsreformens intensjon: høy innsats på forebygging i fremtiden.

Vi sier som Høyre et rungende ja til å få flere psykologer ut i alle Norges kommuner. Og hvis så skjer, la oss da få debatt på formen. Vi vil ha størst mulig helsegevinst ut av hver brukte psykologkrone!

khi@lorenskog.kommune.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 50, nummer 2, 2013, side

TEKST

Brita Strømme, Psykisk helsetjeneste for barn, unge og voksne, Lørenskog kommune

Kjersti Hildonen, Psykisk helsetjeneste for barn, unge og voksne, Lørenskog kommune